

Imatge del castell

CASTELL D'ALTAFULLA

El castell d'Altafulla apareix esmentat per primer cop l'any 1059 i la parròquia és citada a la butlla papal de 1194. L'edifici actual, bàsicament, del segle XVII està adossat a les muralles de la Vila Closa, té planta irregular.

La corona de merlets li atorgua l'aspecte de fortificació. L'estil dominant renaixentista és palés a les portes i finestres. En la primera carlinada va ser caserna de la milícia altafullenca, i durant la Guerra Civil (1936-1939) va allotjar tropes i milicians. És de propietat privada i el seu interior no és visitable.

Imatge de la quadra

QUADRA DE CLARÀ (TORREDEMBARRA)

El topònim Clarà apareix l'any 1057 quan Ramon Berenguer I cedeix una "quadra" per fer-hi una unitat de defensa i explotació agrària.

L'any 1206 es confirmaren els límits territorials separant-se del terme Torredembarra.

El castell de Clarà, fou bastit el s. XV-XVI sobre l'antic castell medieval. L'edifici va tenir una especial significació el s. XV durant la guerra entre el rei Joan II i la Generalitat. A ½ del segle XX l'edifici fou restaurat. El castell de Clarà és conegut també amb el topònim local cal Xeco.

Imatge del castell

CASTELL DE FERRAN

El castell de Ferran apareix citat l'any 1197 en el testament de Guillem de Granada. Citat en documents del rei Jaume I, al segle XIV pertany a l'arquebisbe de Tarragona i l'any 1340 es documenten aldarulls dels veïns de Ferran envers un subsidi de guerra imposat pel rei Pere "El Cerimoniós".

El castell s'originà en una torre desapareguda del segle XI i la seva transformació fins esdevenir un castell amb el seu clos emmurallat es deu a posteriors ampliacions. És al s. XVII quan es produeix la gran reforma arquitectònica que es pot veure actualment.

Imatge idealitzada del castell

CASTELL DE LA POBLA DE MONTORNÈS

L'any 1066 el Comte de Barcelona donà la senyoria de Puigperdiguers (Montornès) a Ramon de Transunyer però el castell no s'acabà fins l'any 1099.

Posteriorment passà a ser propietat del Monestir de Santes Creus i al s. XVIII les finques foren venudes als terratinents del poble fins ser expropiat amb les lleis de Mendizabal.

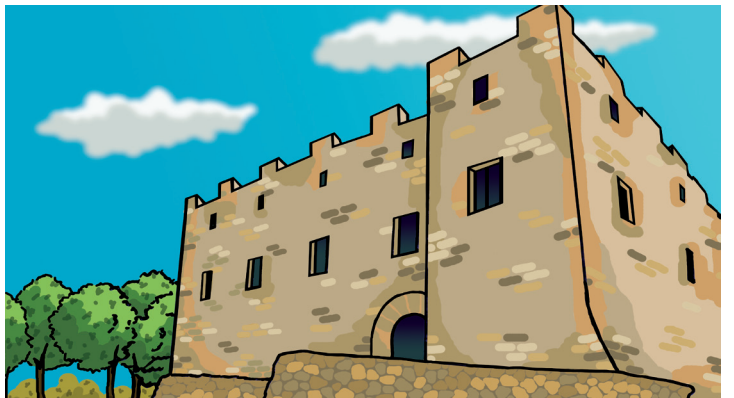
Avui resta del Castell una torre a ponent i un gran mur de contenció a la placeta circular davant l'Ermita, construïda vers el 1785. La imatge de la Mare de Déu de Montornès és una talla d'alabastre del s. XVI-XVII.

Imatge del castell

CASTELL DEL CATLLAR

El castell del Catllar s'alça damunt de les restes d'un poblat fortificat de l'edat del ferro (S. VII-V), en un turó que domina un dels meandres del riu Gaià. El seu origen es situa a inicis de segle XI, moment en que el riu fou frontera entre els comtats catalans i el regne d'al-Àndalus. L'estructura actual és el resultat del seu creixement a partir d'una muralla i torre primigènies a les que s'hi van afegir dependències, principalment entre els segles XIII i XVI; és en aquest darrer segle quan el castell experimenta el seu creixement més notable, quedant configurat com una edificació amb fossat, de planta triangular, perímetre mural·lat amb dues torres a la façana principal i l'interior articulat per un pati central.

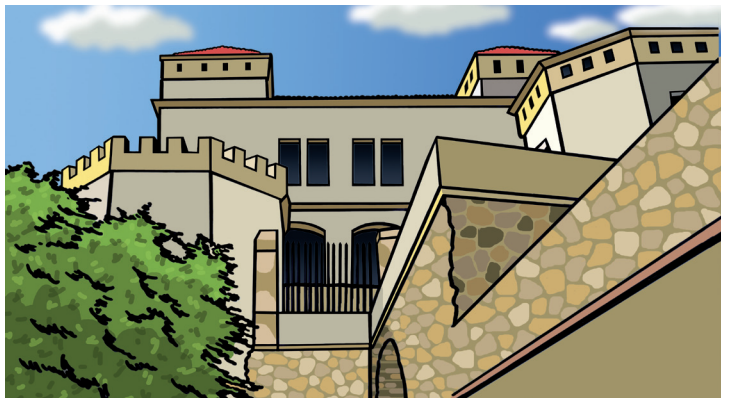

Imatge del castell

CASTELL DE CREIXELL

El topònim de Creixell apareix l'any 1083 quan, Felip, rei de França, nomenà Castlà de Creixell a Artal Gilmundo. La carta de població fou concedida l'any 1190 pel bisbe de Barcelona Ramon de Castellvell. El vestigi més antic que es conserva de la fortalesa medieval és el seu talús de pedra dels s. XI-XII, sent d'interès l'antiga presó del s. XIV i el celler del s. XVI.

Ha estat modificat diverses vegades i la seva presència l'ha portat a ser declarat Bé Cultural d'Interès Nacional. El seu interior està habilitat com a vivenda particular.

Imatge del castell

CASTELL DE LA NOU DE GAIÀ

El castell de la Nou de Gaià, d'aparença més de casa senyorial que no pas de castell medieval, ha tingut una llarga evolució arquitectònica des del s. XI fins l'actualitat.

La primera notícia és de l'any 1011, posteriorment, l'any 1023, el comte Ramon Berenguer el vincula al llinatge dels Claramut. Al s. XIX esdevé casa pairal del Baró de les Quatre Torres fins la Guerra Civil (1936-1939). En aquest castell hi va néixer Carles Morenes i Carvajal, vescomte d'Alesson. El darrer propietari, el capità general de les Illes Balears el cedí a l'ajuntament l'any 1982.

Imatge idealitzada del castell

CASTELL DE RENAU

Renau es colonitzà a ½ s. XII sent possessió dels senyors del Catllar fins el s. XIV quan passà a mans de la família Montoliu que l'expandí territorialment al llarg del s. XV i l'any 1685 venen el senyoriu a Francesc Perelló.

L'any 1727, la baronia de Renau esdevé comanda hospitalera fins l'abolició dels senyorius al s. XIX. Les restes del castell feudal de Renau foren enderrocades al 1876 per a construir la plaça de l'església.

A Renau el terme "castell" cal entendre'l com una «casa senyorial» més que en el sentit d'un castell feudal.

Camí dels Castells del Baix Gaià

imatge idealitzada del castell

CASTELL DE LA RIERA DE GAIÀ

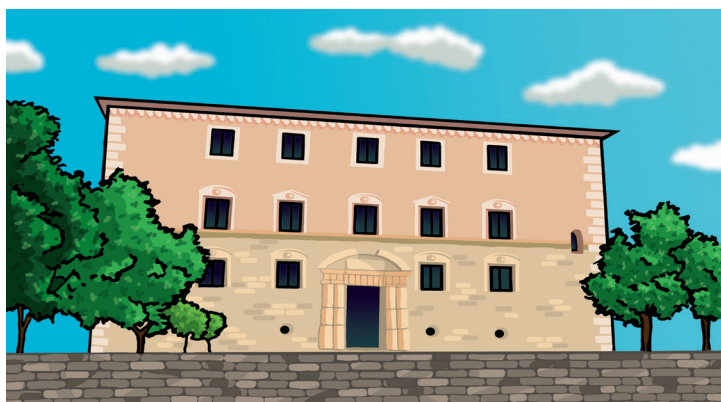
El castell de Montoliu és conegut com Castell de Santa Margarida o Castellet. Situat en un enclavament estratègic a la Riera de Gaià apareix per primera vegada l'any 1060 amb el nom d'Ullastrell, antropònim que fou substituït pel de Montoliu fins al segle XV que passà a mans de Joan de Buixadors. Derruït durant la guerra del Francès, es pot identificar de la seva estructura la torre de planta circular dels segles XI-XII, un cos de planta rectangular, de dos pisos, amb volta apuntada, edificat sobre la muralla entre els segles XIII-XIV i el fossat, excavat a la roca, d'una amplada notable, ara cobert de vegetació.

imatge del castell

CASTELL DE TAMARIT

El castell de Tamarit és situat sobre un turó que li dona un imponent aspecte defensiu. El nucli original del segle XI fou malmès al llarg de la Guerra dels Segadors. El seu tancament fou ordenat pel rei Pere El Cerimoniós i es pot seguir el traçat del recinte emmurallat que fou modificat en segles posteriors. Cal destacar la torre quadrada que queda adossada a l'església romànica de Santa Maria, amb campanar d'espadanya. Davant del clos emmurallat s'hi troba una torre de guaita construïda com a defensa dels freqüents atacs de corsaris que afectaren la costa al llarg del segle XVI.

imatge del castell

CASTELL DE TORREDEMBARRA

El Castell Nou de Torredembarra va pertànyer a la nissaga dels Icart des del s. XVI, sent-ne el membre més destacat, Lluís d'Icart, Batlle General de Catalunya i senyor del castell Nou a Nàpols. Fou aquesta família noble qui feu construir l'únic castell d'estil renaixentista de nova planta que hi ha a Catalunya sent la seva residència habitual fins l'any 1663. El segle XIX comprà el castell Josep Safont i s'utilitza com a fortalesa en les Guerres Carlines, sent el 15 d'abril de 1874 seu d'una batalla entre carlins i liberals. La dècada dels anys 80 fou adquirit pel municipi esdevenint la seu de l'ajuntament l'any 2000.

imatge idealitzada del castell

CASTELL DE VESPELLA

Situat dalt d'un turó vora l'església de Sant Miquel les primeres dades del castell són del s. XII però tot fa pensar que fou fundat el segle XI. El recinte, de planta rectangular, es defensa a l'extrem nord per una torre circular i el traçat de la muralla es ressegueix encara avui en dia. El topònim de Vespella és localitzat l'any 1167 en autoritzar-se la repoblació a Ponç de Far. A partir del s. XIII passà per diversos senyorius, els Montoliu, els Queralt, la ciutat de Barcelona i encara els Icart de Torredembarra. Durant les guerres carlines fou seu d'enfrontaments entre les tropes del cap Canaster vers els Miquelets d'Altafulla i Torredembarra.

